

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 38P/187/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315210418
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Mattielighová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2015:1315210418.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred samosudkyňou JUDr. Zdenkou Mattielighovou, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti Ž.: H., U.. XX.XX.XXXX K. E., U.. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, odbor sociálnych vecí a rodiny, Krátka 1, Senec, deti rodičov: matka - B.. A. Ž., U.. XX.XX.XXXX, R. R. XXXX/XXA, R. a otec - B.. G. Ž., U.. XX.XX.XXXX, R. F. XXX, o návrhu matky na zvýšenie výživného, takto

rozhodol:

Súd zvyšuje vyživovaciu povinnosť otca na maloletú H. Ž., U.. XX.XX.XXXX zo sumy 220,- eur mesačne na sumu 330,- eur mesačne, z toho čiastku 280,- eur je otec povinný zasielať k rukám matky maloletej ako bežné výživné, vždy do 15-dňa v mesiaci vopred, a čiastku 50,- eur je otec povinný zasielať na tvorbu úspor na vinkulovaný účet maloletej H. Ž., U.. XX.X.XXXX zriadený matkou maloletej v lehote do 3 dní od vyhlásenia rozsudku, počnúc dňom 01.11.2015.

Súd zvyšuje vyživovaciu povinnosť otca na maloletú E. Ž., U.. XX.XX.XXXX zo sumy 200,- eur mesačne na sumu 300,- eur mesačne, z toho čiastku 250,- eur je otec povinný zasielať k rukám matky maloletej ako bežné výživné, vždy do 15-dňa v mesiaci vopred, a čiastku 50,- eur je otec povinný zasielať na tvorbu úspor na vinkulovaný účet maloletej E. Ž., U.. XX.XX.XXXX zriadený matkou maloletej v lehote do 3 dní od vyhlásenia rozsudku, počnúc dňom 01.11.2015.

Vo zvyšku súd návrh matky zamietla.

Týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Pezinok sp. zn. 10C/313/2011 zo dňa 29.04.2011 v časti určenia výživného na maloleté deti.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom, podaným na tunajšom súde dňa 15.05.2015 sa matka maloletých detí H. K. E. domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom, a to u maloletej H. zo sumy 220,- eur mesačne na sumu 380,- eur mesačne, z toho suma 330,- eur mesačne bude určená ako bežné výživné a suma 50,- eur mesačne bude určená na tvorbu úspor a u maloletej E. zo sumy 200,- eur mesačne na sumu 350,- eur mesačne, z toho suma 300,- eur mesačne bude určená ako bežné výživné a suma 50,- eur mesačne bude určená na tvorbu úspor, všetko počnúc dňom podania návrhu.

Svoj návrh odôvodnila tým, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom H. K. E. ubehlo časové obdobie štyroch rokov, za ktoré prišlo k prirodzenému nárastu nákladov na odôvodnené potreby a záujmy maloletých detí. V čase posledného rozhodovania súdu navštevovali obe deti prvý stupeň ZŠ, v súčasnosti už obe

navštevujú druhý stupeň ZŠ, s čím sú nevyhnutne spojené zvýšené náklady na úhradu nákladov spojených s návštevou školy u oboch maloletých detí. Obe deti sú pritom v intenzívnom fyzickom a psychickom vývine, čo je taktiež spojené so zvýšenými nákladmi na stravu, ošatenie, obuv, záujmy i trávenie voľného času. Matka maloletých detí počas konania opakovane vyčíslila priemerné mesačné náklady na obe maloleté deti, pričom ich výšku ustálila u maloletej H. na sumu 486,- eur a u maloletej E. na sumu 513,- eur mesačne, kde nie sú zahrnuté jednorazové výdavky napr. okuliare, mimoriadne lekárske ošetrovanie, plavecký výcvik, škola v prírode a pod. Z uvedeného je zrejmé, že doposiaľ stanovené výživné už nepokrýva náklady na uspokojovanie ich odôvodnených potrieb a záujmov. Poukázala na to, že s otcom maloletých detí sa síce na potrebe zvýšenia jeho vyživovacej povinnosti dohodli, avšak nedohodli sa na konkrétnej výške, pričom deti sa majú podieľať na životnej úrovni rodičov, kde životná úroveň otca je vyššia, než životná úroveň matky. Otec síce prispieva deťom i nad rámec výživného, plní si svoju vyživovaciu povinnosť vecnými plneniami, tieto však nespĺňajú charakter výživného. Na základe uvedených skutočností mala za to, že jej návrh je dôvodný a žiadala súd, aby mu v celom rozsahu vyhovel.

Otec maloletých detí s návrhom matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom H. K. E. súhlasil, na výživu maloletej H. bol ochotný a schopný prispievať sumou 330,- eur mesačne, z toho suma 280,- eur mesačne bude určená ako bežné výživné a suma 50,- eur mesačne bude určená na tvorbu úspor a na výživu maloletej E. bol ochotný prispievať sumou 300,- eur mesačne, z toho suma 250,- eur mesačne bude určená ako bežné výživné a suma 50,- eur mesačne bude určená na tvorbu úspor. Tieto sumy považoval za primerané k zmene pomerov, ktorá nastala od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti a zodpovedá i možnostiam a schopnostiam otca. Poukázal na to, že nie je otcom, ktorý by po rozvoze zabudol na svoje deti, o deti sa i po rozvoze stará a podieľa sa na ich výchove a výžive, a to i nad rámec súdom stanoveného výživného. Obom deťom napríklad uhrádza sporenie s konečnou sumou 4 000,- eur u každého z detí, zakupuje im športové potreby, lyžiarsku výstroj, bicykel, kolobežku, podľa toho ako rastú, taktiež i PC či telefóny. Taktiež deťom tvorí úspory a je s nimi v pravidelnom kontakte, absolvuje s nimi i výlety či dovolenky (lyžovačky a pod.) Samozrejme
38P/187/2015 - 126

deťom zakupuje darčeky pri príležitosti sviatkov. Podrobne sa vyjadril k svojim majetkovým pomerom od rozvodu manželstva až doposiaľ a uviedol, že tvrdenia matky o jeho životnej úrovni sa nezakladajú na pravde. Poukázal tiež na príjem matky a na to, že napriek svojmu príjmu nie je, podľa jej vlastných tvrdení, schopná zabezpečiť z výživného iné než základné potreby detí, nechodí s nimi na dovolenky, nekúpi im nič navyše a netvorí im úspory, čo je podľa názoru otca spôsobené hospodárením matky a nie nedostatočnosťou finančných prostriedkov. Obe deti sa v plnom rozsahu podieľajú na životnej úrovni ich otca, je zrejmé, že v žiadnom prípade netrpia žiadnou materiálnou núdzou, majú všetko čo potrebujú a čo majú aj ostatné deti. Taktiež poukázal na to, že niektoré náklady uvádzané matkou na strane maloletých detí sú nadhodnotené, napr. strava, ošatenie a obuv, či krúžky u maloletej H., ktorá na žiadne nechodí. Taktiež náklady na lyžiarske a plavecké výcviky platil z väčšej časti otec.

Kolízny opatrovník doporučil súdu návrhu matky na zvýšenie výživného vyhovieť a upraviť vyživovaciu povinnosť na maloletú H. na sumu 270,- eur mesačne ako bežné výživné a sumu 50,- eur mesačne ako tvorbu úspor a u maloletej E. na sumu 250,- eur mesačne a sumu 50,- eur mesačne ako tvorbu úspor.

Súd sa oboznámil s písomne podaným návrhom matky zo dňa 15.05.2015, rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 29.04.2011, č. k. 10C/313/2010 - 58, rodnými listami oboch detí, potvrdením o príjme matky maloletých detí, vyjadrením otca k návrhu zo dňa 24.06.2015, potvrdením o príjme otca, správou ÚPSVaR Senec z prešetrovania pomerov na strane maloletých detí, potvrdením o úhrade niektorých nákladov na strane maloletých detí, rozpisom nákladov na maloleté deti a ďalšími listinnými dôkazmi, na vec sa vzťahujúcimi. Súd ďalej vykonal dôkaz vylúčením účastníkov konania a zistil tento skutkový stav:

Naposledy bola vyživovacia povinnosť otca voči maloletým deťom upravovaná rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 29.04.2011, č. k. 10C/313/2010 - 58, ktorým rozsudkom bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené a ohľadom úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom bola schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej boli na čas po rozvoze manželstva obe deti zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na ich výživu sumou 220,- eur mesačne u maloletej H. a sumou 200,- eur mesačne u maloletej E.. V tom čase navštevovala maloletá H. X. A. Q. K. G. E. X. A. Q.. Matka bola zamestnaná Ž. E. - G. O. s tým, že jej príjem predstavoval čiastku cca 775,-

eur, otec bol taktiež zamestnaný a jeho príjem predstavoval čiastku cca 1 600- 1 800,- eur mesačne. Rodičia ďalšie vyživovacie povinnosti nemali.

Maloletá H. v školskom roku 2015/2016 navštevuje X. A. Q. K. G. E. X. A. Q. H. R., do školy ich matka vozí autom, zo školy chodia pešo, prípadne ich matka rozváža na krúžky. Obe deti sa stravujú v školskej jedálni, kde stravné na jedno dieťa predstavuje čiastku 30,- eur mesačne. Obom deťom matka uhrádza poplatky spojené s návštevou školy a zakupuje im školské potreby a pomôcky. Obom deťom taktiež matka zakupuje veci na ošatenie
38P/187/2015

a obuv podľa potreby. Deti sa taktiež zúčastňujú aktivít poriadaných školou (lyžiarsky výcvik, plavecký výcvik. Obe deti absolvujú kurz anglického jazyka v škole, maloletá E. chodí v lete do letného tábora. Maloletá E. taktiež navštevuje tanečný krúžok U., ktorý je bezplatný, avšak matka má náklady spojené s vystúpeniami. Maloletá H. je introvertné dieťa, nevenuje sa žiadnej organizovanej činnosti. Obom deťom poskytuje vreckové.

Matka od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti nezmenila svoj osobný stav, je rozvedená, nepridali jej ďalšie vyživovacie povinnosti. Je naďalej zamestnaná Ž. E. - G. O. ako inžinier železničnej dopravy s tým, že jej priemerný mesačný netto príjem predstavuje čiastku cca 775,- eur, na deti poberá rodinné prídavky, iné príjmy nemá. Spolu s deťmi býva v rodinnom dome v R., ktorý je v jej výlučnom vlastníctve, s nikým nevedie spoločnú domácnosť. Dom je čiastočne prefinancovaný hypotekárnym úverom, ktorý bol poskytnutý v celkovej výške 32 000,- eur a kde mesačná splátka predstavuje čiastku 161,83 eur.

Otec maloletých detí od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti nezmenil svoj osobný stav, je rozvedený, nepridali ma ďalšie vyživovacie povinnosti. Je zamestnaný v spoločnosti F., K.E.. ako stavbyvedúci s tým, že jeho priemerný mesačný netto príjem predstavuje čiastku cca 2 000,- eur, iné príjmy nemá. Spolu so svojou partnerkou má v podielovom spoluvlastníctve rodinný dom v obci F., ktorý je prefinancovaný hypotekárnym úverom poskytnutým v celkovej výške 130 000,- eur, kde polovica mesačnej splátky pripadajúca na otca maloletých detí predstavuje čiastku 295,- eur. S deťmi je v pravidelnom kontakte.

Podľa § 28 odsek 1 písm. a) Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä:

a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa.

Podľa § 62 odsek 1 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 odsek 2 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 odsek 3 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.
38P/187/2015 - 127

Podľa § 62 odsek 4 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 odsek 5 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a

majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnuté vynaložiť.

Podľa § 65 odsek 1 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 odsek 1 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 odsek 1 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 78 odsek 1 veta prvá Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Súd mal po vykonanom dokazovaní za preukázané, že návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom je čiastočne dôvodný, a to vzhľadom k zmene pomerov, ktorá nastala od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti. Výška vyživovacej povinnosti sa odvodzuje predovšetkým z odôvodnených potrieb a záujmov každého maloletého dieťaťa a po ich zistení je možné povinného rodiča zaviazat' na úhradu pomernej časti týchto nákladov formou výživného. Od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom H. K. E. ubehlo časové obdobie štyroch rokov, za ktoré prišlo k takej zmene pomerov na strane oboch maloletých detí, ktorú je nevyhnutné premietnuť do výšky vyživovacej povinnosti zo strany povinného rodiča. V čase posledného rozhodovania súdu navštevovali maloleté deti prvý stupeň ZŠ, v súčasnosti už obe navštevujú druhý stupeň ZŠ. S postupom na vyššie stupne vzdelávacieho procesu sa zvyšujú i výdavky spojené s návštevou vzdelávacieho zariadenia u maloletých detí, či už sa jedná o povinné poplatky, ktoré je rodič povinný uhrádzať, alebo o náklady spojené so zabezpečením vzdelávacieho procesu (nákup učebníc, pracovných zošitov, školských potrieb a pomôcok, prezuvky, telocvičný úbor a pod.), ktoré následne počas roka podľa potreby dopĺňa a obmieňa. Taktiež i aktivity poriadané

38P/187/2015

školou sú iného charakteru, než tomu bolo v nižších triedach a následne sú spojené i s vyšším finančným zabezpečením. Všetky tieto náklady, ktoré od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti vzrástli priamo úmerne vývinu detí a ich postupu do vyšších ročníkov, je potrebné premietnuť do úhrad nákladov na odôvodnené potreby maloletých detí, a teda do výšky vyživovacej povinnosti, keďže vzdelanie sa považuje za základnú potrebu maloletého dieťaťa a náklady na jeho uspokojovanie za náklady potrebné pre zabezpečenie základných životných potrieb detí. Matka má pritom v súvislosti so starostlivosťou o výživu a výchovu maloletých detí aj ďalšie náklady, tzv. existenčné, spojené so zabezpečením bývania pre maloleté deti, so zabezpečením stravy v domácom prostredí, kde sa náklady na deti vo veku maloletej H. K. E. pohybujú vo výške cca 120,- eur mesačne, so zabezpečením desiatového a pitného režimu, zdravotnou starostlivosťou či trávením voľného času. Zvýšené výdavky na nákup ošatenia, obuvi, ako aj hygienických a kozmetických potrieb so sebou prináša i samotný fyzický vývin maloletých detí, pričom všetky výdavky sú výdavkami na uspokojovanie odôvodnených potrieb maloletých detí a je potrebné na ne prihliadať pri úprave výšky vyživovacej povinnosti. S uvedenými skutočnosťami sa stotožnil i otec maloletých detí, ktorý navrhol, aby bola jeho vyživovacia povinnosť k maloletým deťom upravená na sumu 330,- eur mesačne u maloletej H. a na sumu 300,- eur mesačne u maloletej E., z ktorých súm bude otec u každého z detí prispievať sumou 50,- eur mesačne na tvorbu úspor, keď súd zhladal, že majetkové pomery otca ako povinného rodiča odôvodňujú tvorbu úspor u maloletých detí, preto návrhu matky v tejto časti vyhovel a u každého z detí určil výživné určené na tvorbu úspor v sume 50,- eur mesačne.

Návrhu matky na úpravu výšky bežného výživného nevyhoveli súd v celom rozsahu, nakoľko sumu, na ktorú žiadala zvýšiť vyživovaciu povinnosť zo strany otca vyhodnotil ako čiastočne nadhodnotenú k preukazovaným nákladom na odôvodnené potreby a záujmy maloletých detí. Celkové mesačné výdavky na maloleté deti matka vyčíslila v sume cca 486,- € u maloletej H. a v sume cca 513,- € u maloletej E., kde súd považoval tieto výdavky za čiastočne nadhodnotenú ku skutočným nákladom na odôvodnené potreby a záujmy maloletých detí a pri svojom rozhodovaní ich bral do úvahy iba čiastočne, ako napr. ošatenie a obuv, kde matka uvádzala u oboch detí výdavok na tieto potreby v sume 120,- eur mesačne na každé z detí (90,- € ošatenie a 30,- € obuv), ktorú čiastku súd vyhodnotil ako čiastočne nadhodnotenú, keď vzhľadom k veku maloletých detí a celkovým pomerom oboch rodičov nie je objektívne možné, aby matka vynaložila na ošatenie a obuv detí sumu 240,- eur mesačne. Bežné výživné na strane maloletých detí pritom matka žiadala upraviť na sumu 330,- eur mesačne u maloletej H. a na sumu 300,- eur mesačne u maloletej E., čo znamená, že otec maloletých detí by sa na úhrade nákladov spojených s výživou detí podieľal cca 70% v pomere k matkou vyčísleným nákladom v sume 486,- eur mesačne a 513,- eur mesačne, pri ktorých matka nadôvažok uvádzala, že v tejto sume nie sú zahrnuté mimoriadne výdavky, výdavky na výlety, aktivity poriadané školou a pod., avšak tvrdenia otca, že na mimoriadne výdavky na strane detí, či výcviky alebo výlety v rámci školy maloletým deťom vždy z väčšej časti prispieje nesporeovala rovnako, ako nesporeovala plnenie si vyživovacej povinnosti zo strany otca voči deťom formou vecných plnení, či iným spôsobom. Súd na strane ani jedného z rodičov nezohľadil žiadne objektívne okolnosti, pre ktoré by sa otec mal na finančnom krytí potrieb maloletých detí podieľať v

matkou žiadanom
38P/187/2015 - 128

rozsahu, keďže by tým došlo k výrazne nerovnomernému rozloženiu plnenia si vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom medzi rodičmi, na ktoré však v danom konaní nie je daný dôvod. Obaja rodičia sú riadne zamestnaní, svoju bytovú otázku riešili formou hypotekárneho úveru a obaja majú vyživovaciu povinnosť len k maloletej H. K. E.. Otec je s deťmi v pravidelnom kontakte a svoju vyživovaciu povinnosť si pravidelne plní i nad rámec súdom stanoveného výživného, s deťmi taktiež trávi prázdniny a dovolenky. Súd s ohľadom na uvedené skutočnosti upravil výšku bežného výživného zo strany otca voči maloletej H. na sumu 280,- eur mesačne a voči maloletej E. na sumu 250,- eur mesačne, kde zohľadnil vyšší príjem otca oproti príjmu matky a osobnú starostlivosť matky o maloleté deti a ktorým výživným sa otec maloletých detí bude podieľať na finančnom krytí odôvodnených potrieb a záujmov maloletých detí v čiastočne vyššom rozsahu ako matka.

Pokiaľ ide o určenie počiatku plnenia si upravenej vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom, súd nevyhoveli návrhu matky a túto upravil od novembra 2015. K uvedenej úprave súd pristúpil s ohľadom na tú skutočnosť, že na strane povinného rodiča ide o otca aktívneho, ktorý je s deťmi v pravidelnom kontakte a počas rozhodného obdobia si plnil svoju vyživovaciu povinnosť k obom maloletým deťom pravidelne i nad rámec súdom stanoveného výživného, či už vecnými plneniami alebo spolupodieľaním sa na úhrade mimoriadnych výdavkov na strane detí, ktorú skutočnosť nerozporovala ani matka maloletých detí. Otec taktiež pravidelne trávi s deťmi dovolenky, výlety, venuje sa im. Na tieto skutočnosti súd pri úprave výšky výživného prihliada, keď nie je v záujme maloletých detí uviesť takéhoto rodiča do finančnej tiesne splácaním dlžného výživného, čo by v konečnom dôsledku spôsobilo narušenie schopnosti tohto rodiča plniť si svoju vyživovaciu povinnosť k deťom nad rámec výživného uhrádzaného k rukám matky detí. Takémuto rodičovi je potrebné ponechať priestor k takýmto plneniam, keďže samotné maloleté deti takéto plnenia očakávajú a prirodzene sa na ne tešia a napokon sú formou budovania a udržiavania si vzťahu s deťmi v rámci trávenia voľného času (napr. zakúpenie lyžiarskej výstroje, aby mohli ísť deti s otcom lyžovať a pod.)

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a s poukazom na citované ustanovenia zákona, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 odseku 1 písmena a) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nemôže otec maloletých detí a kolízny opatrovník podať odvolanie, nakoľko sa tohto práva vzdali do zápisnice súdu, čo potvrdili svojimi podpismi.

Proti tomuto rozsudku môže matka maloletých detí podať odvolanie na podklade § 204 odseku 1) O. s. p, podľa ktorého
38P/187/2015

odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 205 odsek 1) O. s. p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 162 odsek 1) O. s. p., pri rozsudkoch predbežne vykonateľných plynie lehota na plnenie od ich doručenia.

Podľa § 162 odsek 2) O. s. p., predbežne vykonateľné rozsudky sú rozsudky odsudzujúce na plnenie výživného alebo pracovnej odmeny za posledné tri mesiace pred vyhlásením rozsudku.